

І.В. Олексієнко, І.В. Пролигіна, В.Г. Чернова
ЦЕРВІКОМЕТРІЯ ТА ФЕТАЛЬНИЙ ФІБРОНЕКТИН ЯК ПРЕДИКТОРИ ПЕРЕДЧАСНИХ ПОЛОГІВ
Кафедра акушерства та гінекології №2
С.В. Балабуєва (к.мед.н., доц.)
Вінницький національний медичний університет ім. М.І.Пирогова
м. Вінниця, Україна

Актуальність: Поглиблене вивчення факторів ризику передчасних пологів, біохімічних порушень, що виникають в організмі жінки, та розробка на цій підставі ефективних і доступних діагностичних тестів залишається актуальним питанням акушерства.

Мета: Зменшити перинатальну захворюваність і смертність при передчасних пологах шляхом впровадження своєчасного прогнозування загрози передчасних пологів з використанням інструментальних та біохімічних методів дослідження.

Матеріали та методи: Об'єктом дослідження є істміко-цервікальна недостатність (ІЦН) у жінок з спонтанними передчасними пологами. Предметом дослідження є довжина шийки матки та рівень фетального фібрoneктину. Обстеження жінок проводилось на базі жіночої консультації, гінекологічного відділення та відділення патології вагітних ВМКПБ №2. Основним джерелом інформації, окрім облікової медичної документації, була спеціально розроблена анкета обстеження вагітної. Використовувались такі методи дослідження: клінічні, інструментальні, біохімічний, математично-статистичний.

Результати: На етапі формування груп нами було проведено ретроспективний аналіз індивідуальних карт вагітних та історій пологів жінок із ІЦН. На основі цього було сформовано критерії включення в основну групу: жінки віком 20-40 років; наявність ІЦН та застосування песарію чи серкляжу в анамнезі, чи під час теперішньої вагітності. Контрольну групу склали 30 жінок, у яких вагітність перебігала без ускладнень і закінчилась народженням здорової доношеної дитини. Основна група вагітних (70 жінок) була поділена на 2 групи по 35 жінок в кожній групі: в першу групу ввійшли жінки в терміні вагітності 19-23 тижні, в другу групу – в терміні вагітності 24-34 тижні, в анамнезі яких були ІЦН, передчасні пологи, накладання песарію та серкляжу в анамнезі чи під час теперішньої вагітності. Серед причин, які мали статистично значиму різницю між порівнюваними величинами були такі: шкідливі звички ($t=2,23$) в терміні 19-23 тиж., фізичне навантаження ($t=2,01$) в 19-23 тиж., в обох досліджуваних групах мали місце емоційний стрес ($t=2,63$), прибавка маси тіла на 15-25 кг ($t=3,76$), скарги жінок на кров'янисті виділення ($t=2,33$), передчасні пологи в анамнезі ($t=2,3$), застосування песарію чи серкляжу в анамнезі ($t=7,8$), загроза викидня або передчасних пологів в анамнезі ($t=8,8$ в 19-23 тиж., $t=11,0$ в 23-34 тиж.), дисплазії шийки матки в анамнезі ($t=4,45$), інструментальні втручання в цервікальний канал ($t=4,5$), ожиріння ($t=2,3$), носії стрептококу, бактеріальний вагіноз чи кандидоз ($t=2,8$), рівень прогестерону в крові менше норми ($t=3,29$), позитивний фетальний фібрoneктин ($t=2,2$ в 23-34 тиж.), довжина шийки матки 22-24 мм при цервікометрії ($t=3,7$).

Висновки: 1. Підвищений рівень фетального фібрoneктину та зменшення прогестерону є прогностичними ознаками передчасних пологів. 2. Встановлено взаємозв'язок між соціально-біологічними факторами та станом шийки матки. 3. Довжина шийки матки, взаємопов'язана з виникненням передчасних пологів у досліджуваних групах.

Т.В. Пастернак
ВЗАЄМОЗВ'ЯЗОК ПРОЯВІВ ПЕРЕДМЕНСТРУАЛЬНОГО СИНДРОМУ ТА СОМАТОТИПОЛОГІЧНИХ ХАРАКТЕРИСТИК

Кафедра акушерства і гінекології №1
Г.В. Чайка (д.мед.н., проф., зав. каф.)
Вінницький національний медичний університет ім. М.І. Пирогова
м. Вінниця, Україна

Актуальність: Передменструальний синдром являє собою функціональний розлад центральної нервової системи під впливом несприятливих екзо- чи ендогенних факторів на тлі набутої або вродженої лабільності гіпоталамо-гіпофізарно-оваріальної системи.

В сучасній охороні здоров'я проблема передменструального синдрому є однією з найбільш актуальних та соціально вагомих. В останні роки з'явилась велика кількість інформації, присвяченої проблемі передменструального синдрому, що демонструє неухильний ріст числа таких пацієнток (Веропотвелян П.Н. і співавт., 2015). Поширення патології, за даними різних авторів, становить від 25% до 90% менструюючих жінок, і з віком їх кількість зростає.

Вплив проявів передменструального синдрому на соматичний статус і психологічну сферу пацієнток, що погіршують якість їх життя, приводять до зниження соціальної адаптації, підкреслює суттєву значимість захворювання як в медичному, так і в соціальному аспектах (Веропотвелян П.Н. і соавт., 2015).

Безперечно, збереження та покращення здоров'я підростаючого покоління – одне з головних завдань української медицини, яке є найперспективнішим внеском в інтелектуальний, економічний, політичний та культурний потенціал суспільства (Пирогова В.І. та співавт., 2011; Татарчук Т.Ф. і співавт., 2013). Тому